

(1933 – 2010)

İBRAHİM TÜTÜNCÜ

1933 YILINDA Malatya'nın Arapkir ilçesinin Tepte köyünde doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra babası vefat etti. İki sene sonra 14 yaşlarında iken İzmir'e geldi. 1955 yılında askere gitti. Askerliğinin bir yılını İstanbul'da, bir yılını da Kore'de yaptı. Askerden geldikten sonra işinin İzmir'in Kemeraltı Çarşısında olması sebebiyle beş vakit namazlarını da nur talebelerinin uğrak yeri olan Kemeraltı Camii'nde kılıyordu. Risale-i Nurlarla tanışması bu zamana rast geldi. İbrahim Tütüncü ağabeyi Zeki İmre ile beraber İzmir Şirinyer'deki evinde ziyaret ettik. Daha evvelden talebimiz üzerine el yazısıyla yazılmış, imzalanmış hatıralarını teslim aldık. Fotoğraflarını çektik... İbrahim Ağabey 18 Ağustos 2010 tarihinde İzmir'de vefat etmiştir.

DERSTEN SONRA GÜREŞ...

"Namazlarımı kıldığım İzmir Kemeraltı Camii'ne gelen, şimdi rahmetli olan Tuzcu Cahit (Erdoğan) ve Tireli Kemal (Hepşen) Ağabeylerle tanıştım, onlar da beni Mustafa Birlik'le tanıştırdı. O zamanlar dersaneler olmadığı için Risale-i Nur derslerimizi Mustafa Birlik'in evinde ve Tuzcu Cahit'in Selvili Mescit'te kiraladığı evde yapardık. Derslerimize rahmetli Ahmet Feyzi (Kul) Ağabey de gelirdi. Dersten sonra Tuzcu Cahit'le görüşürlerdi, çok hoş vakitler geçirirdik. Selvili Mescit'e ayrıca Atf Ağabey de (Hasan Atf Egemen) gelirdi. Bizlere Osmanlıca'yı öğretirdi. Osmanlıca yazı yazmayı ondan öğrenmişimdir. Osmanlıca olarak Risale-i Nur'dan Âyetü'l-Kübra'yı yazmıştım.

"Bir gün Mustafa Birlik'in dükkânındayken bizlere, 'Sizi Üstad'ı görmeyi götüreyim' dedi. Isparta'ya telefon edip Üstad'ın orada olup olmadığını sordu. Emirdağ'da olduğunu söylediler. Biz yola çıktık. O günkü şartlarda önce Bursa'ya, sonra Eskişehir'e, oradan da Emirdağ'a gittik. Yaklaşık altı-yedi kişiydik. Hatırladığım kadıyla bunlar arasında Mustafa Birlik, Otelci Mehmet (Metin) Ağabey, Urfalı Abdurrahman, Antepli Memik (Üstad 'Abdülmelik' derdi), Giresunlu Ahmet vardı. Emirdağ'a vardığımızda önce Çalışkanların dükkânına gittik. Üstad'ı sorduğumuzda, Üstad'ın orada olmadığını, Eskişehir'e buz almaya gittiğini söylediler. Bir süre dükkânda bekledik. Dükkân sahibi Mehmet (Çalışkan) Ağabey bizi kalabalık görünce, Üstad'ın bizi kabul etmeyeceğini sandığımı söyledi.

ELİMİ ÖPMEK BANA TOKAT ATMAK GİBİDİR

"Daha sonra Üstad Eskişehir'den gelmiş ve Zübeyir ağabeyle haber yollayıp bizi kabul edeceğini söylemiş. Biz bu haberi duyunca çok sevindik. Doğruca Zübeyir ağabeyle beraber Üstad'ın kaldığı eve gittik, merdivenlerden çıkarak Üstad'ın odasına vardık. Üstad karyolada yatmaktaydı, bizi görünce işaret etti, yarım ay şeklinde oturmamızı söyledi. Odada Sungur Ağabey de vardı, Üstad'ın başucunda oturmaktaydı. Üstad'ın, rahatsızlığından dolayı sesi çıkmıyordu, bu yüzden Sungur Ağabey bize tercümanlık yapıyordu. Üstad biraz doğrulup, başucunda oturan Sungur ağabeye bir tokat attı... Sungur Ağabey bizlere dedi ki: 'Üstad'ın anlatmak istediği: Benim elimi öpmek, bana tokat atmak gibidir...' Odada Hüsnü Bayram Ağabey de vardı, bizlere Üstad'ın yüzüne bakmamamızı söyledi.

"Daha sonra Üstad, Konferans kitabını istedi. Kitabın içinde Ankara'ya başbakana, reisicumhura yazılmış mektuplar vardı. Onları Sungur Ağabey okuyordu. Bu sırada Üstad doğrulup, siyasileri kastederek celâli bir şekilde eliyle işaret ederek, 'Beni dinlemediler!' dedi. Sesi açılmıştı. Ders bir saat kadar sürdü.

"Daha sonra Üstad bizlere nereli olduğumuzu sordu, herkes sırayla nereli olduğunu söyledi. Sıra bana geldiğinde ben de Malatyalı olduğumu söyledim. Üstad da Malatyalı çok ahbabının olduğunu söyledi. Üstad bizlere dua etti. Biz dışarı çıktık. Yazdığım Âyetü'l-Kübra'yı oradaki talebelere verdim. Oradan ayrıldık. Üstad'ın namazlarını kıldığı camide namazlarımızı kıldık. Daha sonra Afyon yoluyla İzmir'e döndük..."